

În ziua Revenirii

Flavius Laurian Duverna

În ziua Revenirii

Când va reveni Isus, plin de slavă-n preamărire
Îngeri mii, și zeci de mii, îmbrăcați în strălucire,
Laude Îi vor aduce printr-un imn ceresc și sfânt
Pe magnificul traseu, din spre cer către pământ,
Fiind cuprinși pân-la extaz, de solemnă fericire.

Pe aripi de nori pluti-va, și în slava Sa cerească
Va veni flancat de îngeri, la planeta cea albastră,
Și-o aduce mântuirea, la toți cei ce-au așteptat
Cu dorul sperat de veacuri, dela întâiul om creat,
El fiind Sămânța sacră pentru mântuirea noastră.

Va fi-atunci o zi măreață, ziua scumpă a-ntâlnirii
Cu toți cei răpiți de moarte pe parcursul viețuirii,
Căci în strigăt de Arhanghel și la glasul trâmbiței
Toți dreptii s-or deștepta, bucurându-se-ntre ei,
C-a sosit ziua cea scumpă, ziua sfânt-a izbăvirii.

Va fi scumpă întâlnirea cu-ai lor dragi, ce înviați,
Căutase-vor strigând, că-s pe veci răscumpărați,
Și spunea-vor că sunt vii, ca roade-n făgăduință,
Prin credința-n Domnul lor, ajungând la biruință,
Biruință asupra morții, astfel fiind pe veci salvați.

Ce de glasuri și de vorbe va fi-n prima întâlnire
Dup-atât amari de ani ce-au trecut în adormire!
Câte scene minunate, vor fi-n miezul convorbirii
Despre câte-au petrecut de la timpul despărțirii,
La odihnă ei fiind puși, pân-la marea reîntâlnire!

Iată, că nu va mai fi moarte, de acuma înainte!
Și uniți pentru vecie, nu-și vor mai aduce-aminte
De necazuri și de boale, și de gemete în lacrimi,
Și de câte-au suferit, prinși în cleștele de patimi,
Prinși în verva bucuriei, nu le vor mai ține minte.

Ajunge mulțimi de veacuri de dureri și suferință!
Ajunge râuri de lacrimi, ce au curs în neputință!
S-a sfârșit cu moartea rece și oribilu-i mormânt,
Ce-a-nghițit atâta lume, prefăcând-o în pământ
Din cauza neascultării, urmând ca și consecință.

A venit, în sfârșit ziua, așteptată atâtea veacuri,
Și-adunată a lor durere, plânsul lor ar face lacuri,
Să stropească tot pământul, ce captivi iar fi ținut
Dacă-acel strigăt măreț, Domnul nu l-ar fi făcut
Să-i deșepte iar la viață, din relicvele de bracuri.

Biruința Sa-n Golgota, pe-al crucii lemn înălțat,
I-a recunoscut deplin și dreptul, după ce a înviat,
Ca oricine ce-n El crede și-n jertfa-I ispășitoare
Viața sa și-o reprimească, în etern nemuritoare
Prin arvuna cea de sânge, ce la cruce s-a vărsat.

Strigătele lor solemne, pân' la ceruri se vor duce
Că de moarte au scăpat, în Jerfirea de la cruce,
Și cu îngerii-mpreună vor cânta spre preamărire
Glorie lui Dumnezeu, preamărind sfânta-I iubire,
Jubilând slava-I în veci, prin imnuri de mulțumire.

Flavius Laurian Duverna